

dle § 1 zákona o živnostenských soudech náleží těmto soudům vyřizovati rozepře mezi živnostenskými podnikateli a dělníky, jakož i mezi dělníky téhož závodu mezi sebou, a podle téhož ustanovení jest podniky živnostenskými rozuměti podniky, jež jsou podrobeny živnostenskému řádu, jakož i podniky uvedené v čl. V. písm. L) a ve čl. VIII. uvozovacího patentu k živnostenskému řádu z 20. prosince 1859, čís. 227 ř. zák. Živnost žalovaného jakožto kapelníka takovouto živností není, neboť podniky pro veřejnou zábavu a všeliká představení pod ustanovení živnostenského řádu nespádají, jak jest patrné z čl. V. písm. c) citovaného uvozovacího patentu, aniž by bylo rozhodným, zda byl jim vydán živnostenský list čili nic. Není proto k rozhodování tohoto sporu povolán soud živnostenský, nýbrž soud řádný, podle § 49 č. 6 j. n.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu, poukázav k důvodům rekursního soudu.

Čís. 9496.

Pro žalobu podle § 36 čís. 1 ex. ř. jest příslušným soud, třebaž byla exekuce povolena na základě exekučního titulu pocházejícího od správního úřadu. Zjistí-li se, že nejde o žalobu podle § 36 čís. 1 ex. ř., jest žalobu rozsudkem zamítnouti.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1929, R I 683/29.)

Žalobkyně domáhala se žalobou na okresní nemocenské pokladně, by byla prohlášena nepřipustnou exekuce vedená žalovanou proti žalobkyni k vydobytí dlužných příspěvků. K námitce nepřipustnosti pořadu práva s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl, r e k u r s n í s o u d námitku zamítl. D ů v o d y: Prvý soudce dal místo námitce nepřipustnosti pořadu práva a odmítl žalobu z důvodu, že tu nejde o žalobu podle § 36 čís. 1 ex. ř., třebaž byla mylně žalobkyní jako taková zevně označena. Tento názor však rekursní soud nesdílí. Žalobkyně označuje žalobu zřejmě jako žalobu podle § 36 čís. 1 ex. ř. a také žalobní nárok odpovídá plně tomuto zákonnému ustanovení. Pro žaloby podle § 36 ex. ř. jsou však podle předposledního odstavce tohoto ustanovení příslušny soudy exekuci povolující i, když byla, jako v projednávaném případě, exekuce povolena na základě exekučního titulu pocházejícího od úřadu správního. Žaloba jest podána jako žaloba podle § 36 čís. 1 ex. ř., přísluší proto soudům o ní rozhodnouti, pořad práva vyloučen není a neměl proto první soudce žalobu odmítnouti. Zjistí-li se, ať již z důvodů formálních nebo z materiálních, že tu není předpokladu podle § 36 čís. 1 ex. ř. a podle obsahu žaloby a skutečností v ní tvrzených, že nejde o žalobu podle tohoto zákonného ustanovení, bude lze až při jednání o věci hlavní rozsudkem žalobu zamítnouti jako zákonného podkladu postrádající a neodůvodněnou, ale není důvodu k odmítnutí žaloby, která svým označením a návrhem žalobě podle § 36 ex. ř. odpovídá, ana pro žaloby podle § 36 ex. ř. bez ohledu na exekuční titul jest založena soudní příslušnost a pro posuzování připustnosti pořadu

práva rozhoduje jen žalobou uplatňovaný nárok a jeho označení, nikoli však obsah žaloby, jež zkoumati jest vyhraženo teprve jednání ve věci samé.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu poukázav k důvodům rekursního soudu.

Čís. 9497.

Poživá-li vymáhaná pohledávka na nemovitosti zákonného zástavního práva, může k jeho realizaci i po vyhlášení úpadku býti povolena vnučená dražba.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1929, R I 996/29.)

Soud první stolice povolil k návrhu Okresní nemocenské pojišťovny exekuci vnučenou dražbou nemovitosti. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Vymáhající strana domáhá se na základě platebních výměřů, opatřených doložkou vykonatelnosti, vnučenou dražbou nemovitosti uspokojení svých nároků na zaplacení pojistného nemocenského, invalidního a starobního pojištění za příspěvkové období od 1. ledna do 17. srpna 1929 jí dluhovaného, bez ohledu na to, že na jmění Josefa Š-a byl usnesením krajského soudu ze dne 17. srpna 1929 K 15/29 vyhlášen úpadek. Tento postup, pokud se týče návrh vymáhající strany nemá však opory v zákoně. Pojistné, o němž tu jde, požívá sice podle § 173 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. o pojištění zaměstnanců pro případ onemocnění, invalidity a stáří i s příslušenstvím v řízení exekučním, konkursním a vyrovnacím přednostního práva nedoplatků daní a veřejných dávek. Týmž zákonem jest v § 175 ustanoveno dále, že pojistné příspěvky s úroky lze vymáhati soudní exekucí na základě příslušných vykonatelných platebních výměřů. Z těchto zákonných předpisů a hledíc k § 265 zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. stanovícimu, že nedoplatky na dani výdělkové s přísl., jež se staly splatnými v posledních dvou letech, čítajíc zpět ode dne exekučního prodeje (udělení příklepu) zavázaného objektu, nebo ode dne povolení vnučené správy, zatěžující i bez knihovního zápisu nemovitosti, sloužící výhradně neb převážně provozování výdělečného podniku dani podrobeného a majiteli těchto nemovitostí patřícího, zákonným právem zástavním, majícím přednost přede všemi knihovními pohledávkami — odvozuje vymáhající strana oprávněnost svého návrhu. Než přehlídí, že v úvahu přicházející nemovitosti nepřestávají býti majetkem povinné strany, v úpadku již dávno před podáním návrhu se nacházející, a že v důsledku toho náležejí do úpadkové podstaty povinné strany. Poněvadž § 10 konk. řádu výslovně stanoví, že po prohlášení úpadku nemůže býti proti úpadci na věcech, náležejících do úpadkové podstaty, nabyto soudcovského práva zástavního nebo uspokojovacího (§ 134 ex. ř.) a